

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: Udrag fra Samlede skrifter

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "Samlede skrifter", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp1-shoot-idm140462580380528.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Digtene omkring *mod jerusalem* har, som rimeligt er, samme motivkreds som samlingens, men i varieret udformning. *mit liv* er en ganske enkel og nøgen anrørelse om guds nærhed, den store oplevelse. I de drøbende mil gennem disse timer af tavshed, stumhed, er livet næsten uudholdeligt. Digtet er centralt, også ved sit oplæg til de sidste digte. Stilen er i denne tid vekslende, i søgen efter nyt udtryk, hvad der igen ikke blot viser trang til eksperiment, men hænger sammen med vekslende tolkningsforsøg hos digteren. Nogle digte slutter sig nært til billedverdenen i samlingen med de personlige visioner, nogle med udgangspunkt i gennemskuelige reelle situationer som morgenteen i *sommergudens the*, hvortil kommer memorering af erotiske drømme, nogle med naturiagttagelse, f. eks. i *morgenens bad*. Realiteter fra yderverdenen optræder hyppigere, men samtidig mærkes en tendens mod det uarticulerede formsprog, tydeligst i digtet *klippe*. Er det for dristigt at antage, at det ikke er uden sammenhæng med en vågnende tvivl på xxviii jeg-universets gyldighed og en deraf opstået trang til konkretion? I den animalske groteske *preludium for . . .* råder endnu vished om vejen til viden om ens bestemmelse. Den går indad i instinktverdenen og findes gennem søvnen, drømmen. I søvnens træ i dalen på himlens ø sidder den langhårede sovende abe, og i dette tropiske urtidslandskab ligger også den rette sikkerheds krokodille på stenen, hvor digterens skæbnetegn står skrevet. I abens halespids hænger visdommens røde dråbe.